Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 19 (701) joi 7 mai 1959 8 pagini 30 bani

Citiți în acest număr:

Măreața demonstrație de 1 Mai

TRIBUNA CENTRALĂ ÎN TIMPUL DEMONSTRAȚIEI OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALĂ

Așteptată cu atîta nerăbdare, sărbătoreasca zi iat-o, a sosit! Flori și flamuri împodobesc fațadele clădirilor, iar pe marile artere ale Capitalei se revarsă necontenit coloane de oameni ai muncii. Pretutindeni, pe străzi e o bucurie nestăvilită, și în aerul limpede al zorilor suie cîntece voioase, pline de avînt.

Acolo, în uriașa Piață Stalin, e încă liniște. Dar clipele se scurg repede și cînd cadranele ceasurilor arată ora 8,30, în uralele nesfîrșite ale mulțimii adunate în piață, la tribuna centrală, minunat înveșmîntată, apar conducătorii iubiți ai partidului și guvernului: tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Ianoș Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu, Atanase Joja, Gherasim Popa, Florian Dănălache.

Intr-o liniște emoționantă, participanții la miting ascultă apoi cuvîntarea tovarășului Gheorghe Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

...Abia s-au stins ecourile uralelor, ale aplauzelor furtunoase și însuflețitelor lozinci. Participanții la miting abia au părăsit piața. Și deodată, din alămurile fanfarei izbucnește un marș năvalnic, eroic: începe marea demonstrație de 1 Mai! In pas cadențat, viu, pătrund în piață coloanele gărzilor muncitorești. Chipurile dîrze, cioplite în piatră parcă, mîinile încleștate pe arme, vădesc tăria de neînfrînt a clasei muncitoare, hotărîrea sa fermă de a apăra oricînd cuceririle revoluționare ale poporului In rîndurile oamenilor în salopete albastre sînt unii cu tîmple cărunte, care acum 15 ani au

(Continuare în pag. 4)

Sărbătoarea victoriei

9 mai 1945... Zidurile intunecate ale Reichstagului fumegau încă de focul exploziilor, cind ostașul sovietic înălța neînfricat sub cerul Berlinului, steagul învăpăiat al biruinței asupra fascismului. Măreața zi a victoriei sosise! Glasul înfricoșător al tunurilor și mitralierelor încetase să se mai audă. Era o zi de nețărmurită bucurie pentru toate țările, pentru toate popoarele care suferiseră jugul fascismului.

Ziua de 9 Mai are însă pentru poporul nostru o semnificație dublă, înmănunchind două file de istorie. Prima filă au scris-o pe redutele Plevnei, bunicii noștri — dorobanții, care au luptat umăr la umăr cu vitejii ostași ruși, veniți de pe îndepărtatele meleaguri ale Niprului sau ale Donului, să ne ajute să scăpăm de robia otomană. In acel an 1877, steagul verde cu semilună al turcilor trufași s-a năruit sub asaltul vijelios al oștilor romîno-ruse. La 9 Mai 1877, poporul romîn și-a dobîndit independența.

Cu aproape trei sferturi de veac mai tîrziu, fiii marelui popor din răsărit aveau să-și verse din nou sîngele pe cîmpiile dunărene, ajutîndu-ne de data aceasta să scăpăm de cotropitorii fasciști. Nemuritoare rămîne amintirea luptelor duse de ostașii sovietici și romîni împotriva dușmanului comun. Florile împurpurate ce se deschid în aceste zile de mai pe atîtea morminte ale eroilor sovietici, presărate pe văile Crișurilor sau pe cîmpia Oradiei, amintesc cu emoție de jertfa celor care au căzut alungînd vrăjmașul fascist, ca țara noastră să fie azi liberă și cu adevărat independentă.

Alături de eroicul popor sovietic, a cărui jertfă a fost cea mai grea în război, popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă, unite într-un front larg, luptă ca forțele întunericului și distrugerii să nu mai ridice niciodată capul, luptă ca glasul tunurilor să amuțească pentru totdeauna.

Glorioșii ostași sovietici depun în Piața Roșie drapelele dușmanului zdrobit.

Bucurie

Drum de luptă, aprig drum
Străbătu partidul
Și le-a-nfrînt, prin ani de fum,
Temnițelor, zidul.

Brațu-i bun, ocrotitor,
Ți-a deschis — petale —
Anii limpezi, fără nor,
Anii vieții tale.

Gîndul ți-i de soare plin,
Inflorit de vise,
Spre al culmilor senin
Ți-s cărări deschise.

E partidul faur drag,
Bucurii-aceste;
Dîrz, sub purpuriu-i steag,
Tu să urci spre creste!

VASILE MANUCEANU

Din viața pionierească

Iată cîteva articole traduse din „Pionierscaia Pravda" și din alte publicații sovietice în care sînt înfățișate acțiuni interesante ale pionierilor sovietici. Nădăjduim că cele de mai jos vor folosi activității grupelor, detașamentelor și unităților de pionieri.

Ce-i mai interesant

Totul a început de la o discuție ce a avut loc între grupa amatorilor de muzică și grupa turiștilor din clasa a VI-a B a Școlii nr. 118, din orașul Odessa.

— Să ascultăm o simfonie? Mai bine ne mai ducem odată în excursie, pînă la lac, spuneau turiștii.

— Inseamnă că voi nu știți ce este muzica adevărată! — se indignă Nela Zolotareva. Orice ați spune, dar noi, cei din grupă, socotim că este mai plăcut să mergi de două ori la un concert, decît să faci două excursii.

Cele două grupe poate n-ar fi ajuns la o înțelegere, dar a intervenit în discuție instructorul de pionieri:

— Ar fi mai bine să vă povestiți unii altora despre ceea ce este mai frumos în muzică și în turism. S-ar putea să fie deopotrivă de interesante și atunci...

...Intr-o zi, clasa a fost transformată într-o adevărată sală de concert. Deasupra tablei era așezat un portret.

— Este Beethoven, spuse Nela Zolotareva. Și-i întrebă pe turiști ce știu despre viața și opera acestuia.

Turiștii n-au putut spune prea multe.

Nela a povestit atunci despre viața marelui compozitor german, despre nenorocirea ce se abătuse asupra sa în zilele de înflorire a creației sale — surzenia totală. Le povesti despre uriașa voință a omului care a învins boala. Fiind surd, el a continuat să creeze opere muzicale care emoționează și astăzi oamenii. Copiii au aflat cît de mult îi plăcea marelui Lenin să asculte muzica lui Beethoven, îndeosebi sonata sa „Appassionata".

— Ascultați, spuse Nela și, dezvelind pikupul ce stătea pe o măsuță puse o placă. Aceasta este „Appassionata".

Apoi, grupa turiștilor a rugat-o pe Nela să mai pună o placă.

In aceeași zi, acolo în sală, copiii s-au înțeles să meargă cu toții la Teatrul de operă pentru a asculta opera „Evghenii Oneghin", iar apoi, tot împreună la un concert.

— Da, dar mai întîi să mergem cu toții într-o excursie, propuseră cei din grupa amatorilor de muzică.

Amîndouă grupele au pornit într-o excursie de antrenament. La început, comsomolistul Fedea Busico, un turist înfocat și purtător al insignei de alpinist, le-a arătat cum trebuie folosită busola, cum trebuie să te orientezi după soare și după pomi.

A merge pur și simplu pînă la lac ar fi fost poate, cam plictisitor. Dar, de data aceasta, amîndouă grupele urmau să ajungă într-un anumit loc pe malul lacului, folosind numai busola. In acel punct, pe turiști îi așteptau vreascurile așezate pentru focul de tabără și cartofii, ascunși, care puteau fi găsiți numai descifrîndu-se semnele convenționale de pe o hartă pregătită dinainte, în acest scop. Era rîndul grupei muzicienilor să vadă că și o excursie poate fi interesantă, instructivă, plăcută.

„Cercul motoriștilor"

Dragi prieteni,

Am 13 ani. Invăț bine. Incă demult am avut dorința fierbinte să învăț să conduc diferite mașini. La începutul anului școlar, s-a organizat în școala noastră „cercul motoriștilor". S-au înscris foarte mulți băieți și fete. Cercul este condus de instructorul A. V. Plodiv. Cîte n-am învățat în acest timp! Am studiat sistemul de alimentare al motorului, cu toții am muncit la construcția unui model de automobil cu motor electric, iar acum ne străduim să construim o mașină mică cu un motor luat de la o motocicletă veche.

Nu demult, am organizat și un concurs pe care l-am numit „Concursul inventatorilor îndrăzneți". Un grup de băieți a prezentat un model de automobil amfibie, numit „DZ-1", destinat cercetărilor în ținuturile polare.

VALERII GULEAEV
cl. a VII-a
Școala de 7 ani
din satul Slinsk
regiunea Kalinin

La prietenii noștri mai mici

Mulți pionieri din clasa noastră fac parte din cercul de croitorie. Am învățat să țesem ciorapi, să tivim la mașina de cusut batiste și basmale, să croim gulerașe de școală și șorțulețe. Intr-o zi, am hotărît să luăm sub îngrijirea noastră grădinița de copii din apropierea școlii.

— Să le ducem în dar lucruri cusute de noi, a propus cineva. Și într-adevăr, peste puțin timp am făcut micilor noștri prieteni o mare bucurie. Le-am dus o mulțime de băsmăluțe, șorțulețe, fuste și chiar rochițe. Dar știți pentru cine? Pentru... păpușile lor. Apoi le-am arătat copiilor un joc vesel. Era atît de plăcut împreună încît nu ne mai venea să plecăm.

Le-am promis că vom veni din nou, cît de curînd. Pe drum am hotărît să coasem, de data aceasta pentru copiii din grădiniță, șorțulețe cît mai frumoase.

Pionierii clasei a VIII-a A
Școala nr. 221 din Moscova

In sera Școlii nr. 30 din Krasnodar, micii naturaliști culeg încă din ianuarie pătlăgele roșii. Ei se străduiesc să obțină o recoltă cît mai mare pe metru patrat. Iată-i în fotografie, pe micii naturaliști Boris Dunian, Vitea Nijebelski și Liuba Bondarenko la lucru.

Prin locuri istorice

De curînd, pionierii Școlii nr. 4 din orașul Tula au fost într-o excursie prin locurile istorice ale orașului natal. Vasili Gheorghevici Panov, participant la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și vechi muncitor al uzinei Orujeinaia, a condus copiii prin aceste locuri și le-a povestit întîmplări trăite de el.

— Iată, căsuța dragă tuturor oamenilor din Tula, începu să povestească Panov, arătîndu-le copiilor o căsuță modestă, de lemn. Aci a trăit unul dintre primii organizatori ai cercurilor marxiste din Tula, strungar la uzina de muniții, Serghei Ivanovici Stepanov. Aici ne adunam noi, muncitorii, pentru a citi broșuri, aici se tipăreau manifestele care chemau pe muncitori la răscoala armată.

Vasili Gheorghevici continuă să depene firul amintirilor lîngă porțile fostului arsenal.

— In octombrie 1917, Comitetul orășenesc al partidului a organizat un transport de armament pentru Moscova revoluționară. Noi, muncitorii din Tula, am susținut pe muncitorii moscoviți, care în acele zile duceau o luptă dîrză pentru puterea Sovietelor, trimițîndu-le mitraliere, arme și cartușe.

In frunte cu Panov, pionierii au mers apoi să vadă monumentul închinat eroilor revoluției. Acolo, Panov spuse pionierilor:

— Nu uitați niciodată, copii, pe acei care au pierit în lupta pentru cauza eliberării oamenilor muncii, pentru puterea sovietică. Ei și-au dat viața pentru ca voi, viitorii constructori ai comunismului să trăiți fericiți! Fiți continuatori demni ai cauzei pentru care, sub conducerea partidului bolșevicilor și a marelui Lenin, au luptat părinții și bunicii voștri.

500000 ruble!

„Tot ce trebuie făcut în școală, să facem noi singuri, cu mîinile noastre". Acesta este cuvîntul de ordine pentru toți pionierii Școlii nr. 1 „Dzerjinski" din raionul Uhtomsk, regiunea Moscova. Impărțindu-se în grupe ei fac, în fiecare sîmbătă după masă, „curățenia generală" a claselor. Imbrăcați în haine de lucru, ei spală cu hărnicie podelele, băncile, geamurile, șterg praful, îngrijesc florile.

In școala aceasta, unde învață nu mai puțin de 1.200 de copii, de patru ani nu a mai fost nevoie de nici un fel de reparații, iar pe pereți nu vezi nici o zgîrietură, nici o pată.

Intreaga muncă de curățenie este condusă de colectivul de conducere al unității noastre de pionieri.

O luptă asemănătoare pentru curățenie duc pionierii din întregul raion Uhtomsk. In cursul anului 1958, pionierii acestui raion au adus statului o economie de jumătate de milion de ruble.

Dar lucrul principal nu sînt banii, nici economiile, ci faptul că pionierii știu să facă totul singuri, nu fug de munci grele, ei știu să prețuiască munca altora și să păstreze cu grijă bunul obștesc.

Un detașament bun dar...

Detaşamentul clasei a cincea, de la Şcoala medie mixtă din Cernavodă, e un detaşament vesel, unit, din care nu lipseşte nici voia bună dar nici munca. Echipa de fotbal a detaşamentului bate cu multă pasiune mingea. Cu cîtăva vreme în urmă, a reuşit chiar să... ia bătaie cu 7—0 de la echipa clasei a VI-a! Părerile jucătorilor, în legătură cu această înfrîngere sînt foarte contradictorii: unii spun că-i de vină arbitrul, alţii că-i vinovată poarta, fiindcă nu se... micşorează atunci cînd vine mingea... Iordan Emil însă este mai obiectiv: e de părere că totul s-a întîmplat din pricina slabei organizări a jocului de echipă, din pricina lipsei de antrenament. Iar Cristache Mihai pune degetul de-a dreptul pe rană, declarînd:

— Cum să nu mîncăm bătaie, cînd eu însumi am marcat două goluri in... propria poartă?!

Trebuie să recunoaştem însă că, indiferent de acest... hm, hm, supărător 0—7, e bine că în detaşament sportul e îndrăgit şi practicat cu însufleţire.

Dar... E şi un „dar" la mijloc. Deşi băieţii iubesc fotbalul şi susţin felurite meciuri, aceasta nu se petrece în chip organizat. În programul de activităţi al detaşamentului nu se pomeneşte despre antrenamentul echipei de fotbal, despre planificarea meciurilor şi, fără îndoială, tocmai din lipsa antrenării sistematice echipa joacă de multe ori slab iar unii jucători confundă poarta propriei echipe cu poarta... adversă!

Însă cei din detaşamentul clasei a V-a nu sînt numai entuziaşti fotbalişti ci şi sîrguincioşi cititori ai bibliotecii din şcoală. Iordan Nicolae, Moineagu Elena, Curti Constanţa şi mulţi alţii au fişe de cititori acoperite cu zeci de titluri de cărţi. Bravo lor!

Dar... al doilea „dar". De ce, în această situaţie, colectivul de conducere al detaşamentului nu organizează discuţii despre cărţile citite? În felul acesta, pionierii ar înţelege mai bine conţinutul operelor citite, ar învăţa să judece cu mai multă pătrundere o carte, să definească un personaj.

În detaşament au avut loc şi alte evenimente plăcute. La Spartachiada pionierilor şi şcolarilor, Florescu Sorin, preşedintele detaşamentului, a ocupat locul II pe unitate şi locul I (se mai întîmplă!) pe raion. Mulţi băieţi din detaşament ştiu să joace bine şah. Felicitările noastre!

Dar (din nou!) de ce fetele din detaşament nu joacă mai de loc şah? Unele joacă slab iar altele nu ştiu de loc. Oare frumos îi şade lui Sorin şi altora să facă pe marii şahişti (asta e o glumă; să nu vă închipuiţi că-i un băiat îngîmfat!)

în timp ce unele fete nu ştiu să deosebească un pion de o tură?

Mai departe. În afară de activităţile de care am vorbit, merită să amintim că aici este foarte mult îndrăgită şi tîmplăria; Cosmeanu Gheorghe şi Brumuşescu Eduard sînt printre băieţii cu „mîini de aur", adevăraţi meşteri. Apoi, în detaşament, se mai află şi bune dansatoare şi băieţi pasionaţi de istorie...

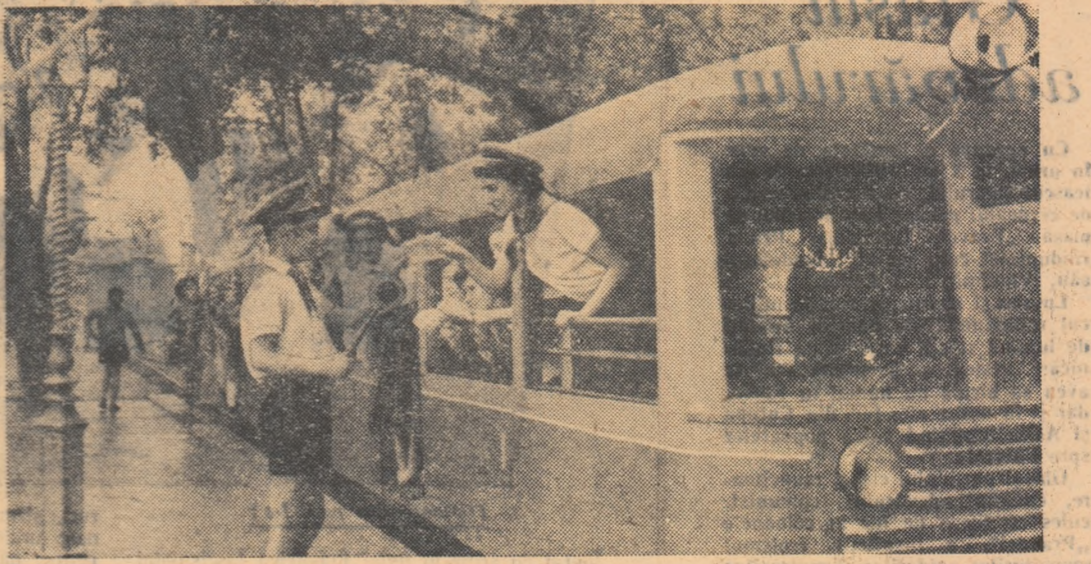
Dar (în sfîrşit e ultimul „dar") nici activităţile acestea nu se îndeplinesc organizat, sub îndrumarea colectivului de conducere al detaşamentului, astfel încît să poată fi desfăşurate în bune condiţii şi în acelaşi timp să nu se stingherească una pe alta.

Deci, detaşamentul clasei a V-a, care are, după cum am văzut, o activitate bogată, interesantă şi folositoare, trebuie să înceteze de-a mai lucra cu jumătăţi de măsură. Băieţilor le place fotbalul? În programul de activităţi să se prevadă zilele de antrenament, meciurile. În clasă sînt buni şahişti? Să-i învețe jocul de şah şi pe ceilalţi. Pionierii iubesc cartea? În detaşament să aibă loc discuţii instructive despre cărţile citite, şi aşa mai departe. În acest fel, detaşamentul se va putea mîndri cu realizări duse pînă la capăt. Colectivul de conducere, format din pionieri buni, respectaţi de tovarăşii lor, poate şi trebuie să ia măsuri în această privinţă. Noi le urăm succes... şi o victorie de 7—0 (nu de 0—7...) în viitorul meci!

AL. OVIDIU ZOTTA

TRENUL PIONIERILOR

PARTIDUL NE-A DARUIT o viaţă veselă şi fericită. În oraşul Piteşti, exista un „tren al pionierilor". Conductorii, mecanicii, şeful gării, toţi sînt pionieri... Pasagerii, tot pionieri. „Poftiţi în vagoane tovarăşi!" Poftiţi şi veţi inconjura, în ritmul roţilor de tren, minunatul parc unde copiii îşi petrec cu drag timpul liber.

Poezie Cîntec Joc

Cu două săptămîni în urmă, în sala Clubului C.F.R. din Feteşti-Gară, raionul Feteşti, a avut loc faza raională a tradiţionalului Concurs cultural-artistic. Au participat formaţiile unităţilor de pionieri din raionul Feteşti, calificate în faza intercomunală.

**

Cea mai însemnată trăsătură a desfăşurării acestor întreceri a fost caracterul ei pionieresc.

Pentru cucerirea de către unitatea lor a unui loc cît mai bun, micii dansatori, corişti, actori, recitatori n-au cunoscut osteneala! Iar dacă la aceasta adaugi şi faptul că erau cu tot sufletul cuprinşi de frumuseţea cîntecelor şi jocurilor, îţi dai seama prea bine de ce dansatorii de la Şcoala de 4 ani din Găiţa îşi pierdeau pălăriile în iureşul dansului!

Onoarea unităţii însă nu-i preocupa numai pe pionierii ei ci şi pe alţii: pe părinţii lor, pe oamenii din satul respectiv... Cunoscutul mecanic de locomotivă Ion Paraschiv a ţinut să asiste la întreceri împreună cu soţia, pentru a încuraja formaţia şcolii medii, în programul căreia şi fiica sa, pioniera Paraschiv Valentina, a executat destul de reuşit cîteva cîntece la acordeon. Cît priveşte faptul că unii spectatori au fost încîntaţi de acompaniamentul în care au dansat pionierii de la Hagieni, ţinem să notăm că cel care-i acompania din culise la acordeon nu era altul decît inginerul agronom al gospodăriei colective din satul lor...

Iată acum, cîteva spicuiri mai sumare pe marginea întrecerilor de la Feteşti.

Cîntecele cele mai bine interpretate: **„Măreţ pămînt al patriei iubite" de Ion Chirescu, şi „Marş pionieresc", de Corneliu Mereş.**

Un început care trebuie dezvoltat: **Formaţia de păpuşari a unităţii de la Şcoala de 7 ani nr. 2 din Feteşti. Ea a prezentat o scenetă interesantă, bine jucată. E o formaţie foarte tînără şi în acelaşi timp foarte talentată. Colectivul de conducere al unităţii respective trebuie să se preocupe serios de dezvoltarea ei.**

Cîştigătorii întrecerii: cor: **Şcoala de 7 ani Găiţa.** Dansuri: **Şcoala medie Feteşti-Gară.** Brigăzi artistice de agitaţie: **Şcoala de 7 ani Şocariciu.** Formaţii de păpuşi: **Şcoala de 7 ani nr. 2 din Feteşti.** Teatru: **Şcoala medie Feteşti-Gară.** Recitatori: **Chivu Ion, din clasa a VII-a a Şcolii de 7 ani din Găiţa.**

La sfîrşitul programului lor, pionierii din Ţăndărei au lansat de pe scenă, în sală, cîţiva porumbei... Spectatorii au izbucnit în urale. Sala întreagă s-a umplut de entuziasm. A fost, în acest gest al pionierilor din Ţăndărei un înţeles adînc, un înţeles sub care s-a desfăşurat întreg concursul, un înţeles care trăieşte în toate casele şi în inimile tuturor oamenilor muncii din regiunea lor, Constanţa: acela al fericirii vieţii lor, al muncii libere pe care o duc pe ogoarele înfrăţite.

„Iată, ne bucurăm de fericirea noastră, a spus gestul pionierilor din Ţăndărei şi nimeni nu ne-o va răpi vreodată. Fericirea şi pacea sînt în mîini sigure".

SANDU ALEXANDRU

MESAJUL LOR

N-a trecut mult de cînd pionierii din Şcoala nr. 3 din Ploeşti, s-au adunat să hotărască ce daruri vor pregăti pentru Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Viena şi s-au şi apucat de lucru.

Iliescu Irina, Petre Adriana şi Caramaliu Maria din clasa a V-a au lucrat păpuşi pe care le-au îmbrăcat în costume naţionale din Cislău. Costumele au fost lucrate cu mult gust şi cu grijă pentru ca să redea cît mai fidel portul nostru naţional. Băieţii din clasa a V-a au hotărît să construiască o schelă din lemn.

Pionierii clasei a VII-a s-au gîndit să trimită la Festival un vas de pămînt lucrat şi pictat de ei. Au vorbit cu muncitorii de la fabrica „Ceramica" pe care i-au mai vizitat ei şi altădată, şi aceştia au promis să le arate cum trebuie să-l lucreze.

— Lucia desenează frumos şi Nicu de asemenea, vom veni şi noi ceilalţi cu propuneri şi vasul va fi grozav, spune Irimela Irimescu, preşedinta detaşamentului din clasa a VII-a, cu încredere.

Iar pionierii din clasa a VI-a au promis să amenajeze un „Colţ al Festivalului". Au adus o masă pe care au îmbrăcat-o în pînză, au făcut rost de reviste şi albume cu date despre tinerii eroi în lupta pentru pace şi o hartă avînd însemnate cu steguleţe oraşele în care au avut loc Festivalurile Mondiale de pînă acum.

— Colţul Festivalului nu va rămîne aşa, spune Florica Tănase, preşedinta detaşamentului. Vrem să facem un panou cu vederi din capitalele diferitelor ţări, vrem să expunem scrisorile primite de la prieteni — pionieri din alte ţări şi apoi să expunem lucrurile pe care le facem în cinstea Festivalului.

Pionierii din Şcoala medie nr. 3 vor să trimită daruri care să arate indemînarea lor, daruri care să fie un mesaj de pace şi prietenie.

ELENA CIRMACIU

Glasul adevărului

Cu aproape o jumătate de veac în urmă, la 5 mai 1912, ieșea de sub teascul tiparului, cu miros proaspăt de cerneală, primul ziar proletar de masă: „Pravda" leninistă. „Prima rîndunică," cum i-a zis fondatorul său, Vladimir Ilici Lenin.

Luîndu-și zborul avîntat în mijlocul milioanelor de oameni însetați de lumină și adevăr, „prima rîndunică" vestea acea primăvară ce avea să biruie nu numai în Rusia, dar și în multe alte țări din Europa și Asia, luminînd calea popoarelor spre libertate.

Glasul partidului clasei muncitoare, cuvîntul adevărului comunist, cules cu litere de foc în coloanele „Pravdei", a însuflețit eroismul muncitorilor, soldaților și matrozilor avîntați pe baricadele victorioase ale Revoluției din Octombrie, a însoțit lupta armatei roșii în anii războiului civil, împotriva alb-gardiștilor lui Denikin sau Petliura, împotriva trupelor invadatoare ale celor 14 state imperialiste. Oră de oră, zi de zi, în anii cincinalelor biruitoare, în momentele pline de glorie ale Marelui Război de Apărare a Patriei, în clipele de azi, cînd zorii comunismului se înalță la orizont, presa sovietică a fost și rămîne un steag înălțat înainte, deschizînd drum detașamentelor de constructori ai comunismului. Fiindcă așa cum spunea marele Lenin, „Ziarul trebuie să meargă înaintea tuturor !"

Glasul adevărului, răspîndit prin paginile presei a cărei zi o sărbătorim la 5 mai, cheamă popoarele la lupta pentru pace și progres. Nimic nu poate înăbuși acest glas ferm și puternic. Prin coloanele presei comuniste își spun cuvîntul, răspicat, milioane de oameni luptători pentru pace, împotriva agresorilor ce-și zăngăne neputincioși, armele.

Pe vremea cînd în țara noastră domneau moșierii și fabricanții, cei mai buni dintre fiii clasei muncitoare s-au ridicat cu fermitate în apărarea presei comuniste, căreia stăpînirea voia să-i stingă glasul. Cu ani grei de temniță, cu sîngele și uneori chiar cu viața au plătit luptătorii care, în condiții grele de adîncă ilegalitate, aplecați în lumina firavă a vreunei lămpi cu gaz tipăreau și răspîndeau, neobosiți, cuvîntul de luptă al partidului. Paginile „Scînteii" luptătoare ajungeau la timp în mîinile muncitorilor, în mîinile petroliștilor din Valea Prahovei sau ale minerilor din galeriile Lupenilor. Pîinea nădejdii era cuvîntul partidului, cuvînt, pe care cei înfometați de dreptate și libertate îl citeau și, luptînd, îl răspîndeau mai departe, privind însuflețiți în viitor.

Pretutindeni, în cel mai îndepărtat colțișor al țării — astăzi izbăvit de negura trecutului — ajunge cuvîntul partidului, cuvîntul tipărit în paginile luminoase ale „Scînteii" și ale celorlalte ziare, mobilizînd masele, împrăștiind lumină ! Sprijin de nădejde în opera de construire a socialismului în patria noastră, presa se bucură la noi de toată prețuirea și dragostea cititorilor. Pionierii și școlarii se mîndresc cu gazeta lor, „Scînteia pionierului" pe care adesea o poartă în ghiozdan, lîngă slovele cărților cu care merg la școală. Și pe bună dreptate se mîndresc micii cititori cu gazeta lor: ea este de asemenea... o rîndunică harnică în stolul nenumăratelor ziare luptătoare pentru pace și socialism, pentru triumful adevărului în lume!

MĂREAȚA SĂRBĂTOARE DE 1

(Urmare din pag. I-a)

luptat cu arma în mîini împotriva fascismului cotropitor. Sînt și chipuri tinere dar la fel de oțelite, crescute la școala muncii și luptei pentru victoria socialismului.

Și privind coloana aceasta ca un fluviu albastru, încerci un simțămînt de adîncă mîndrie și fericire, de încredere nestrămutată în viitorul luminos al patriei noastre.

★

In spațiul vast al pieții, fetița cu cravată roșie nu pare mai mare ca o nucă. Dreaptă însă, și energică, semnalizează îndemînatic cu fanioanele, parcă ar spune: „Drum liber !" Da, drum liber pentru pionieri, pentru izvorul de tinerețe și bucurie care-și face acum apariția în piață, ca o cunună multicoloră.

In răpăitul mărunt al tobelor, pășesc șiruri, șiruri de copii și din piepturile lor țîșnesc urale, emoționant semn de recunoștință pentru partid, părintele iubit, care le-a dăruit o viață minunată. Și simbolul acestei vieți e prezent: după o pancardă pe care scrie: „Dorim să devenim..." urmează șiraguri de copii care poartă unii ciocane, alții mănunchiuri de spice, alții cărți, eprubete... Da, ei vor deveni muncitori pricepuți, tractoriști, medici, ingineri, aviatori, artiști... Fiindcă porțile spre viitor le sînt larg deschise.

Și în buchetele proaspete de flori pe care un stol de pionieri le oferă conducătorilor, la tribună, s-a adunat parcă zîmbetul lor fericit, dragostea lor fierbinte pentru cei ce le-au deschis aceste porți.

★

Trec prin piață nesfîrșite coloane de oameni ai muncii din fabricile și uzinele Capitalei. Pe panourile purtate de ei sîr victoriile obținute în producție. Vic înseamnă mai mult oțel, mai mult mai multe pînzeturi, mai multă p toate laolaltă simbolizează un adev izbînda deplină a socialismului e aproape !

Și muncitorii de la „23 August" „Timpuri Noi", de la „Mao Tze-dun la „Semănătoarea", constructori ai trec neîncetat, exprimîndu-și în cî urale și lozinci, dragostea și atașam de partid, hotărîrea lor neclintită de pentru înflorirea patriei.

Demonstrația s-a încheiat prin sportivilor, ale căror coloane pline rețe și forță au smuls ropote de apla pînă tîrziu seara, bucuria sărbătorii pe străzi, în parcuri în piețe...

Bucureștiul

Iată cum arăta, în trecut cartierul Floreasca. In aceste cocioabe mizere își duceau existența nenumărate familii de muncitori care, trudeau din greu în fabricile Capitalei.

Prin grija deosebită a partidului, pentru asigurarea unor condiții tot mai bune de viață, cartierul Floreasca și-a schimbat însă înfățișarea, a devenit de nerecunoscut. Pe locul vechilor cocioabe, au răsărit ca din pămînt, blocuri moderne cu apartamente confortabile, spațioase.

Noul agronom

Inginerul Gheorghe Fierbințeanu, directorul G.A.S. — Petrești, era tare bucuros în ziua aceea. Avea și de ce: trustul regional Pitești îl vestise că inginerul pe care-l aștepta, va sosi chiar în cursul zilei, la gospodărie. Il și vedea parcă pe noul inginer: voinic, dornic de muncă, energic, străbătînd neobosit ogoarele întinse ale gospodăriei...

Mai tîrziu însă, furat de șuvoiul muncii, în august, cînd batozele nu-și încetau o clipă duduitul, directorul aproape că uitase de vestea primită. Înapoiat în birou, auzi deodată cîteva bătăi ușoare în ușă.

— Intră ! Și în fața lui își făcu apariția o fată slabă și sfioasă, cu o valiză în mînă.

— Pe cine căutați ? întrebă directorul.

Roșie de emoție, fata abia putu rosti:

— Sînt Tudoricu Maria, inginer agronom...

Descumpănit, inginerul Fierbințeanu nu știu ce să spună mai întîi. Reconstitui în minte imaginea pe care și-o făcuse despre noul agronom: un om voinic, energic... Și cînd colo, o fată abia răsărită. „Mi-au făcut-o cei de la trust", se gîndi. Apoi, ridică ochii spre fata din fața lui. Oare se va descurca ?

★

Fiică de muncitor petrolist, din raionul Teleajen, inginera Tudoricu a știut încă de la început să se apropie de sufletul oamenilor.

Văzînd-o cum discută cu oamenii, cu cîtă dragoste îi ajută, ai impresia că este aici de cînd lumea, deși n-a împlinit încă anul. Și acum își amintesc toți cu cît elan a muncit alături de ei, în toamnă, cînd apele umflate ale Argeșului amenințau să rupă digul și să inunde ogoarele cu porumb irigat...

Între timp conducerea gospodăriei i-a încredințat una din cele mai grele brigăzi: brigada mixtă mecanizată, cu un sector de peste 300 de hectare, pe care se află culturi diferite — legume și zarzavaturi, grîu, 80 de hectare de porumb irigat și altele.

Tînăra care în august a pășit sfioasă pe poarta gospodăriei, se bucură acum de încrederea tuturor muncitorilor, iar utemiștii au ales-o secretara organizației de bază U.T.M. Și de fiecare dată cînd se afișează panoul de onoare, printre ceilalți fruntași ai gospodăriei se află și chipul secretarei...

PETRUȚA MUNTEANU

reportaj · știri · informații · NOUTĂȚI · TEHNICE · reportaj

CU TRENUL PRIETENIEI

Revista „Veac Nou" îi aştepta cu nerăbdare pe cîştigătorii concursului. Un concurs nespus de interesant, închinat prieteniei romîno-sovietice şi care atrăsese mii de participanţi. Şi iată că, unul cîte unul, cîştigătorii soseau, emoţionaţi, mîndri de succes. Pe listă însă mai era un nume: Şerban N. Ion. Şi tovarăşul Şerban N. Ion întîrzia să se prezinte. „Ce-o fi cu el?" se întrebau, curioşi, organizatorii concursului. Cînd, fără veste, uşa se deschise şi în prag apăru un băieţandru sfios, în straie ţărăneşti, cu o trăistuţă la subsuoară.

— Bună ziua. Ştiţi, eu sînt Şerban...

N-a fost nevoie să spună mai mult. Uimirea şi bucuria generală care au urmat, felicitările călduroase, i-au îmbujorat obrajii de fericire.

...Şi aşa a ajuns pionierul Şerban N. Ion, din comuna Crevedia, raionul Răcari, în trenul prieteniei. Fiindcă, uitasem să vă spun: premiul pentru cîştigătorii concursului de cuvinte încrucişate era o călătorie în Uniunea Sovietică. O călătorie cu trenul prieteniei...

330 de oaspeţi ducea cu el minunatul tren: muncitori, ingineri, ţărani colectivişti, oameni de ştiinţă şi cultură, activişti pe tărîm obştesc. Printre ei se aflau şi cîştigătorii concursului. Iar în grupul acestora, mereu emoţionat şi uimit de cîte vedea, Şerban N. Ion. Dacă vă gîndiţi că Şerban se simţea stingherit printre atîţia oameni maturi, vă înşelaţi: în grup se aflau aproape douăzeci de turişti pionieri şi elevi. Deci, un adevărat detaşament!

Şi trenul zbura, străbătînd cîmpiile mănoase ale Ucrainei, lăsînd în urmă aşezări mîndre, uzine uriaşe cu coşuri fumegînd, colhozuri bogate.

27 aprilie... O zi pe care Şerban Ion, pe care ceilalţi turişti romîni, n-o vor uita nicicînd: ziua sosirii la Moscova. Nesfîrşitele peroane ale gării Kiev erau pavoazate cu drapele sovietice şi romîneşti. Grupuri de cetăţeni sovietici făceau semne nerăbdătoare oaspeţilor. „Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!" strigă romînii. „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!" le răspund sovieticii, în romîneşte. Iată-i şi pe cei pe care Şerban N. Ion dorea atît de fierbinte să-i cunoască: pionierii sovietici. Buchetele pe care ei le oferă oaspeţilor, sînt simbolul mişcător al unei prietenii calde, de nedesfăcut.

Apoi străzile Moscovei, minunatele-i străzi pe care se simţea suflul apropiatei sărbători de 1 Mai. Istoricele ziduri ale Kremlinului, Piaţa Roşie, înălţimea ameţitoare a Universităţii Lomonosov... Toate îi întîmpinau cu nespusă căldură pe oaspeţii de departe.

Parcul de Cultură şi Odihnă „M. Gorki". Intîlnire cu reprezentanţi ai oamenilor muncii din Moscova. Imbrăţişări, cuvinte prieteneşti, sincere, pornite din inimă. De altfel nu e singura dată cînd uriaşul parc găzduieşte asemenea manifestări ale prieteniei sovieto-romîne. Necontenit se orgnizează aici expoziţii şi programe artistice, oglindind viaţa economică şi culturală a R.P.R.

...Zilele au zburat repede, mult prea repede. Dar fiecare din ele au săpat în inimile oaspeţilor romîni neuitate şi dragi amintiri. Iar la plecare, în ochii lui Şerban, care-şi flutura batista odată cu ceilalţi, lucea lumina unui simţămînt nemaiîncercat...

VAL. MAGURĂ

In curînd, Festivalul!

Minunate realizări

Cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, care va avea loc la Viena este întîmpinat de harnicul tineret din patria noastră cu însemnate realizări în munca şi activitatea cultural-artistică. Astfel, tinerii din regiunea Constanţa, muncind cu entuziasm, au obţinut în cinstea Festivalului, economii în valoare de 6.000.000 lei. Succese deosebite au obţinut şi pe tărîm artistic. Pînă acum au avut loc 88 de festivaluri comunale, iar în prezent, în această regiune, se pregătesc 700 formaţiuni artistice; numărul lor a crescut în perioada de pregătire a Festivalului cu 200!

Darul pionierilor cehi

Viena va găzdui în zilele Festivalului tineri veniţi din cele mai îndepărtate colţuri ale lumii. Mii şi mii de kilometri vor trebui să străbată, cu trenul sau cu vaporul, tinerii din sudul Africii, bunăoară, sau cei din Extremul Orient. Pentru ca ei să poată sosi la marea sărbătoare a tineretului, îşi aduc aportul şi pionierii cehi, membri ai detaşamentului „Pavlic Morozov" din localitatea Jihlava, care, adunînd fier vechi, au realizat, pentru fondul Festivalului, 1.200 coroane. Aceasta numai într-o singură zi!

Şi ei vor fi la Viena

Nenumărate sînt piedicile pe care oficialităţile din Statele Unite le pun în calea tinerilor americani care vor să participe la Festival. Cîntecele şi prietenia tinerilor din întreaga lume, îi supără pe domnii miliardari. O pildă grăitoare o constituie şi faptul că filmul turnat la Festivalul de la Moscova n-a putut fi rulat pe ecranul niciunui cinematograf american. Cu toate opreliştile, tinerii din S.U.A. îşi vor trimite totuşi solii lor la Viena. La New-York şi San Francisco au fost constituite comitete de pregătire a Festivalului.

Comitetul naţional de pregătire a Festivalului din New-York a şi anunţat participarea a 500 de tineri americani la Festivalul de la Viena.

De nestăvilit sînt rîndurile tinerilor din Africa neagră, care se ridică împotriva asupririi coloniale, pentru pace şi prietenie în lumea întreagă! Deşi cu mari greutăţi, solii acestui tineret vor aduce şi anul acesta mesajul lor de luptă şi de înfrăţire, la cel de-al VII-lea Festival Mondial.

RADIO CLOB

Rod al colaborării frăţeşti dintre popoarele german, romîn şi chinez, la Yumen, provincia Gansu, a intrat în funcţiune o nouă termocentrală electrică. Construită cu utilaj romînesc şi cu ajutorul specialiştilor din R.P.R. şi R.D.G., noua termocentrală furnizează curent electric necesar pentru cel mai mare combinat petrolifer din China, precum şi pentru celelalte întreprinderi din acest tînăr oraş al R.P. Chineze.

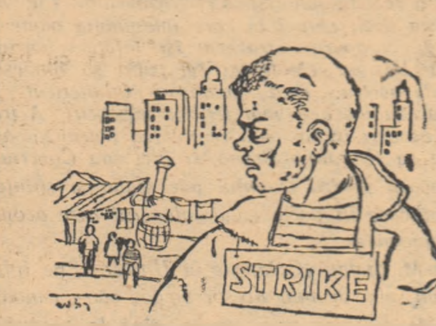
Un puternic incendiu a izbucnit la uzinele chimice „Thompson Haworth" din oraşul Kansas City (S.U.A.) Incendiul a cuprins rezervoarele de produse chimice care au explodat. Norii de fum degajaţi de explozie s-au răspîndit la distanţe mari. Din cauza temperaturii ridicate, pompierii n-au reuşit să se apropie şi să stingă incendiul.

Din iniţiativa unor cunoscuţi fruntaşi ai vieţii publice şi oameni politici progresişti din Franţa şi alte ţări europene, la Paris a fost format un comitet internaţional pentru apărarea lui Manolis Glezos, eroul naţional grec, întemniţat de guvernanţi.

Pentru început, comitetul a alcătuit un comunicat în care cere ca procesul lui Manolis Glezos să fie judecat în şedinţe publice, pentru ca oamenii cinstiţi să-şi poată spune cuvîntul, în apărarea patriotului grec.

In Turcia, la galeriile de pictură din Istambul, s-a deschis expoziţia de desene ale copiilor din Republica Populară Romînă. Expoziţia s-a bucurat de aprecierea călduroasă a vizitatorilor.

Ş-A ÎNTÎMPLAT ÎN S.U.A.

In seara aceea, copiii lui Maxilee Harmon au aşteptat zadarnic. Cuibăriţi în aşternutul lor de zdrenţe, au stat pînă tîrziu, pîndind fiecare zgomot, fiecare pas, cu ochii sticlind în întunericul colibei. Tatăl nu s-a întors. Mîinile lui tremurătoare nu le-a mai dezmierdat părul aspru, cîrlionţat, şi nimeni nu le-a amăgit foamea cu o coajă de pîine, cît de uscată, cît de mică.

Maxilee Harmon era un negru încă tînăr: avea 38 de ani. Ar fi vrut să muncească, să-şi hrănească copiii, să-i vadă crescînd, să le cînte seara cîntece străvechi şi ciudate ca foşnetul junglei. Dar nu putea să facă toate astea, din simplul motiv că era cetăţean al Statelor Unite ale Americii. Şi în ţara unde 6 milioane de muncitori albi nu găsesc de lucru, un negru cu atît mai puţin poate găsi de lucru. Şi în afară de asta, îl pîndeau de pretutindeni, ca un vis rău, ameninţările şi frînghiile Ku-Klux-Klanului. Şi totuşi, foamea copiilor trebuia astîmpărată într-un fel. Aşa că Maxillee Harmon cutreiera în fiecare zi străzile, scormonind în lăzile de gunoi. –

Dar fiindcă am ajuns aici, trebuie să vă facem cunoştinţă cu alt personaj al întîmplării: doamna Clara Eberhard, din acelaşi orăşel sudic al Statelor Unite. E o femeie bogată şi foarte evlavioasă. In fiecare duminică se duce la biserică, iar în restul timpului nu ridică ochii de pe cartea de rugăciuni. E de asemenea şi foarte milostivă. Nu poate suferi ca argaţii de la ferma ei să bată caii şi celelalte vite. De aceea s-a şi înscris la societatea pentru protecţia animalelor. Tot din dragostea ei pentru necuvîntătoare, creşte cîteva pisici şi cîini pe care-i hrăneşte cu ce are mai bun.

...Intr-o zi, Maxilee Harmon, în drumul lui fără speranţă, a ajuns la poarta doamnei Eberhard. A întrebat sfios: „N-aveţi ceva de lucru?" Doamna l-a alungat mînioasă, cu vorbe grele. Dar negrul n-a plecat imediat. Il oprise ceva, de la care nu-şi putea lua ochii: pe asfaltul curţii, căţeluşul favorit al doamnei Eberhard se lupta cu un picior de pui fript, rumen şi gras. Copiii lui nici nu ştiau cum arată carnea de pui... Cu buzele uscate, cu mîini tremurînde, s-a aplecat. In clipa aceea a răsunat o împuşcătură şi Maxilee Harmon s-a prăbuşit însîngerat pe asfalt.

La judecată, doamna Eberhard a declarat cucernică: „Dar bine, a vrut să fure hrana unui biet animal..." Şi bineînţeles, judecătorii au achitat-o.

In seara aceea, copiii lui Maxilee Harmon au aşteptat zadarnic.

VASILE MANUCEANU

reportaj / ştiri / informaţii / NOUTĂŢI TEHNICE / reportaj

Știință

Tiberiu Călugăru din clasa a III-a, comuna Crăiești, raionul Tîrnăveni, ne întreabă cum se poate altoi un lămîi. Alți cititori ne întreabă cum pot să dobîndească un lămîi, pornind de la sămînță. Acestora, ca și tuturor celor pe care-i interesează creșterea citricelor, le răspunde în acest număr tovarășul VASILE DIACONESCU, cercetător principal la Grădina Botanică din București.

"Vrem să știm"

Un succes al științei noastre

Ochelarii fotosensibili

In ultimii ani, strădania specialiștilor din diferite țări s-a îndreptat și spre studii neobosite pentru aplicarea celor mai noi cuceriri ale științei la construirea unor dispozitive care să compenseze lipsa de vedere. Cum să vii în ajutorul atîtor oameni care sînt nevoiți să trăiască într-un întuneric veșnic? Aceasta se poate face cu ajutorul unor aparate care să transpună pe plan acustic senzațiile vizuale.

De curînd, un colectiv de cercetători din țara noastră a pornit la experimentarea unor ochelari fotosensibili originali, cu ajutorul cărora nevăzătorii pot să perceapă prin sunete lumina și corpurile luminate, să se orienteze în spațiu și să recunoască diferite obiecte. Rezultatele primelor experiențe sînt deosebit de prețioase și deschid drum larg perfecționării acestor ochelari. Astfel, orbi de vîrste diferite au putut să aprecieze înălțimea unor clădiri sau numărul de etaje ale acestora. Deosebit de important este faptul că ei au putut citi litere negre, mari de aproximativ 4 cm. Cercetările pentru perfecționarea acestor ochelari continuă. Studiile minuțioase ale colectivului de cercetători au drept scop perfecționarea citirii literelor de mărime obișnuită cu ajutorul aparatului amintit.

Cum s-a ajuns la această remarcabilă realizare?

Meritul revine unui colectiv de oameni de știință condus de dr. I. Popovici din Cluj și Dorin Damaschin, lector la Universitatea „C. I. Parhon" din București. Acest colectiv a reușit să realizeze ochelarii fotosensibili pornind de la efectul fotoelectric. Și iată cum: Este cunoscut faptul că sub acțiunea luminii, o placă de zinc bine curățită emite particule încărcate cu electricitate negativă. Sub influența luminii, această emisie de electroni constituie efectul fotoelectric larg folosit în uimitoarele realizări ale electrotehnicii moderne.

Elementele fotoelectrice au o proprietate foarte importantă și de real folos în construirea ochelarilor fotosensibili: proporționalitatea între fluxul luminos și intensitatea curentului fotoelectric. Aceasta înseamnă că mărind, de pildă, de zece ori fluxul luminos care cade pe placa elementului fotoelectric, tot de atîtea ori se va mări și curentul fotoelectric. In același timp elementele fotoelectrice au o sensibilitate diferită pentru culorile spectrului luminos, asemenea ochiului. Aceste calități au făcut ca celula fotoelectrică să fie denumită „ochiul electric". Cercetătorii romîni au reușit să transforme lumina în sunete cu ajutorul unei celule fotoelectrice cu seleniu, a cărei sensibilitate se apropie mult de cea a ochiului omenesc. Ochelarii fotosensibili au o cască pentru o singură ureche și un vibrator electronic care a fost introdus chiar în ochelari. Acesta, transformă curenții electrici care se produc în celulă sub influența luminii în sunete așa cum se petrec lucrurile în orice sonerie electrică, unde curenții sînt transformați în sunete. Așa cum am amintit la început, munca cercetătorilor noștri nu s-a oprit aici. Acum ei studiază care sînt posibilitățile de creare a unui sistem foarte mic de amplificare pentru citirea literelor obișnuite. Și desigur munca lor nu va rămîne fără roade.

DESPRE CITRICE

Pentru a crește lămîi, portocali, mandarini, este nevoie de multă perseverență. Puneți sîmburii într-un ghiveci cu pămînt obișnuit. După ce-l udați, lăsați-l într-un loc în cameră unde temperatura să fie de cel puțin 18° C. Udatul se repetă de cîte ori este nevoie (aproape zilnic). După circa 3 luni de zile apare o plantă firavă care peste 5-7 ani va da rod. Deocamdată trebuie să stea în locul cel mai luminos din casă, să aibă o temperatură constantă de 10°-18° C și să primească apă la timp. Cînd planta a împlinit vîrsta de 1 an puteți face altoirea. Puietul ce-l aveți este sălbatic și lăsat nealtoit va fructifica mult mai tîrziu, (la 10-12 ani el va produce fructe mici și cu gust puțin plăcut).

Altoirea constă în trecerea unui mugure (ochi, fig.1) sau fragment de lăstar cu 2-3 ochi (altoi, fig.2) de la o plantă cu calități dorite, pe planta noastră care servește de port altoi.

Puteți face singuri altoirea. Trebuie să țineți seama însă și de următoarele: 1) Alegerea unui moment potrivit pentru altoire; 2) Briceagul cu care altoiți să fie ascuțit ca briciul; 3) Zona de creștere (mîzga verde de sub scoarță) a altoiului să se suprapună pe zona de creștere a port-altoiului. Momentul potrivit pentru altoire este numai atunci cînd planta (port-altoiul) a ajuns la grosimea unui creion. Sezonul cel mai bun pentru această operație este sfîrșitul lunii aprilie și toată luna mai, apoi august-septembrie. Cu două săptămîni înainte de altoire, puietul trebuie să primească îngrijiri deosebite, necesare intensificării vegetației, pentru ca scoarța să se dezlipească ușor. Altoiul se ia de la o plantă în plină vegetație și anume de pe o ramură semilemnificată și cam de aceiași grosime cu port-altoiul. Se face mai întîi o tăietură în formă de T (fig. 3) în port-altoi, numai atît de adîncă cît este grosimea scoarței. Apoi se desface ușor scoarța cu briceagul, dînd-o într-o parte și alta. După aceea se taie altoiul cu aceeași grijă, pentru a nu tăia decît un strat foarte subțire de lemn, care să însoțească ochiul. Introducem apoi altoiul în tăietura port-altoiului, se leagă cu rafie sau bumbac, strîns, și operația de altoire este terminată (fig.4).

Mai departe, planta se îngrijește ca și pînă la altoire. După două, trei luni, uneori chiar după un an, din ochiul altoit apare un lăstar care crește foarte viguros. Acum este momentul eliminării lăstarului port-altoi. Acesta se taie la 5 cm deasupra locului de altoire.

In afara acestui fel de altoire (în ochi) se mai poate folosi încă mai multe feluri de altoiri: în copulație, sub coajă, în despicătură ori prin butași etc. Am descris altoirea în ochi, ea fiind mai ușor de executat și mai sigură ca rezultate.

Așteptăm și alte întrebări de la voi, pe care le puteți adresa redacției sau direct Grădinii Botanice din Capitală.

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

O adevărată revoluție în istoria agriculturii o constituie obținerea recoltelor de cartofi dulci din China: 7.500.000 kg la hectar!

Priviți-o pe mica Siao Liu-ni: are de ce să fie bucuroasă, căci pe terenul experimental la care a lucrat și ea s-au cultivat cu mult succes, cartofii dulci.

DARURI PENTRU Festival

Umbreluța din batiste

Iată o sugestie pentru un cadou deosebit de original, atrăgător și ușor de executat care va produce fără îndoială o mare bucurie.

Puteți dărui trei batiste, în diferite culori pastel (de pildă alb, roz, galben sau vernil) pe care să lucrați cu croșeta o margine din ață cu picouri și apoi să le apretați.

Și acum vine surpriza: vom alcătui din aceste batiste o mică umbrelă, de toată frumusețea. Pentru aceasta în afară de batiste mai avem nevoie de un bețișor rotund, un degetar cît mai drăguț, cîteva ace de gămălie și o fundă.

Iată cum se alcătuiește umbreluța:

Prima batistă o împăturim în două, formînd un triunghi cu vîrful spre noi. Indoim apoi 5—6 cm din colțul din dreapta și introducem în punga astfel formată vîrful bețișorului pe baza triunghiului. Infășurăm acum cît mai strîns batista în jurul bățului și prindem capetele în ace cu gămălie. Lungimea bățului să fie cu 5—6 cm mai mică decît triunghiul format de batistă. In acest fel, colțul din stînga depășind lungimea bățului, va forma minerul umbreluței.

Acum suprapunem celelalte două batiste ca să formăm o stea cu 8 colțuri. In mijlocul acestor batiste, așezăm vîrful umbrelei perpendicular pe batiste, întoarcem cu vîrful în sus și fixăm degetarul. (Există degetare foarte drăguțe, din masă plastică, în toate culorile).

Nu ne mai rămîne decît să îndoim colțurile batistei și deasupra prinzîndu-le cu ace și să le legăm pe miner o fundulită potrivită la culoare.

CE SA CITIM?

„Călătorie în Univers"

de I. M. Ștefan

O gigantică broască țestoasă, pe carapacea căreia cîțiva elefanți în echilibru susțin o emisferă!... Un disc respectabil, semănînd cu o tortă de ciocolată, sprijinit grațios de cozile unor balene!...

Credeți cumva că alcătuirile acestea amuzante sînt desprinse dintr-o revistă umoristică? Nicidecum. Ele nu reprezintă altceva decît chipul în care imaginația oamenilor neștiutori din timpurile străvechi își înfățișa bătrîna noastră planetă. Desigur, ele te fac cel puțin să zîmbești. Dar în vremurile acelea, cînd domneau întunericul și neștiința, își făceau loc cele mai teribile născociri. A trebuit să treacă veacuri în șir pînă ce mintea pătrunzătoare a unor învățați ca Giordano Bruno, Galilei sau Copernic, lupta lor curajoasă pentru triumful adevărului și științei, au izbutit să înlăture în parte vălul întunecat care acoperea tainele Universului.

Cartea lui I. M. Ștefan „Călătorie în Univers", ne înfățișează pasionant, viu, drumul acesta spinos către cunoaștere, străbătut de omenire prin vreme pînă la cuceririle uluitoare ale științei de azi. Și cuceririle acestea, adevărurile stabilite de știință le vom cunoaște călătorind prin cosmos cu racheta „Fantezia", pe bordul căreia autorul ne invită primitor.

Cu racheta aceasta a gîndului, a închipuirii, care întrece covorul fermecat din basme, vom străbate cît ai clipi nesfîrșite spații albastre, vom poposi în ciudatele peisaje ale altor planete, vom aluneca lin prin roiurile de aștri ai Căii Lactee, vom înconjura constelații ce ne farmecă ochiul în nopțile de vară...

Și făcînd în treacăt semne prietenești sputnikului sovietic — cea de a doua Lună a pămîntului — vom gusta ceva din bucuria clipei (de loc depărtată) cînd vom putea zbura aevea printre aștri, instalați comod într-o navă cosmică.

Dar pînă atunci, dragi cititori, vă urăm călătorie plăcută pe bordul „Fanteziei"...

Spre înălțimi!

Am deosebită admirație pentru aviatori. Apărători ai cerului senin ai patriei, li se spune. Întruchipare a curajului și bărbăției!

Unul dintre foștii mei pionieri e aviator. Pilotează nu pe vreun aparat oarecare ci pe un avion cu reacție! Nu-i puțin lucru. Vă dați seama ce înseamnă să țîșnești vertiginos, aproape cu viteza sunetului, spre înălțimi la care ochiul liber nu te mai poate distinge?

Deunăzi mi-a fost dat să-l întîlnesc pe locotenentul Marcel Șarpe, fostul meu pionier, chiar la el, la unitate.

— Am fost instructorul lui, am explicat eu acolo. Și-aș dori mult să-l văd, să mai schimbăm o vorbă.

— Chiar acum nu va fi cu putință să vă îndeplinim dorința, îmi spuse comandantul, pentru că e... colo, sus.

Îmi arătă, pe cer, cîteva puncte argintii. Le-am urmărit, o clipă doar, săgetarea spre înălțimi. Va să zică, Marcel e acolo! Eram emoționat.

— Să știți însă că e un pilot bun — continuă comandantul, bucuros. Asta n-o s-o aflați de la el, pentru că e pildă de modestie. În schimb pot să atest eu că e fruntaș în pregătirea de luptă și politică. De altfel lucru acesta e firesc: fostul dumitale pionier e azi comunist.

Neprețuite mi s-au părut cuvintele comandantului...

*

Ziua de zbor s-a terminat. Piloții se întorceau de-acum, voioși, de la aerodrom. Cineva își aminti de mine.

— Locotenent Șarpe, ești așteptat!

Un tînăr nu prea înalt, dar bine legat, se îndreptă spre mine. Mă recunoscu imediat. Ne-am îmbrățișat.

Apoi, pe negîndite, am prins a răscoli amintirile.

— Îți mai aduci aminte?

...Aveam în unitatea noastră de pionieri — la Sibiu, în 1949 — un cerc de aeromodelism. Și Marcel făcea parte din acesta. El, însă, ar fi dorit să facă mai mult decît simple aeromodele. Într-o zi, se înființă la mine cu încă doi tovarăși ai lui.

— Vrem să construim un aeromodel, îmi spuse, dar unul mare, aproape un planor. Să putem zbura cu el.

Și chiar l-au construit. Mare, cu planuri late, destul de ușor și sprijinit pe niște roți cu arcuri luate de la un cărucior pentru copii. Zborul de încercare l-au hotărît pentru o duminică. M-au chemat și pe mine.

Pista de decolare era coasta înclinată a unei depresiuni — „Groapa", cum i se spunea în cartierul nostru. Numai că în „Groapă" era și-o baltă, lumea rațelor și gîștelor. Constructorii însă își făcuseră socoteala că dacă „aparatul" nu se va înălța atît încît să treacă peste baltă, vor pune în funcțiune frînele, ca niște pluguri, și-l vor opri chiar în marginea bălții.

Startul a fost spectaculos. Marcel era la „manșe", iar unul dintre tovarășii lui la frîne. „Aparatul" a luat-o binișor pe coastă în jos, săltînd chiar cîte un metru deasupra solului. Inima mi se făcuse cît un purice: devenise clar că frînele nu mai puteau atinge pămîntul, iar de planat peste baltă nici vorbă nu putea fi. „Aparatul" se opri, laolaltă cu constructorii lui, chiar în mijlocul bălții! Murdar din tălpi pînă în creștet, Marcel veni întins la mine. Nu îndrăzneam să rîd, de teamă să nu-l supăr. Îmi spuse cu toată seriozitatea:

— N-am reușit, tovarășe instructor. Dar a meritat să încercăm!...

Acolo, în preajma aerodromului, sub un prun înflorit, depănarea aceasta a amintirilor din anii pionieriei pe care i-am petrecut împreună avea un farmec deosebit.

— Iată — îmi zise prietenul meu, pilotul — visul pe care mi l-am făurit atunci, ca pionier, am ajuns să mi-l văd împlinit!

VIRGIL CARABA

Spartachiada pionierilor și școlarilor

Meciuri decisive

— Hai, Sibiu!
— Hai, Mediaș!

Încurajările adresate micilor handbaliști care se întîlnesc în sala de sport „Tractorul" din Orașul Stalin, nu mai contenesc... Se desfășoară meciul decisiv între echipa Școlii medii nr.2 din Sibiu și aceea a Școlii medii nr.2 din Mediaș, care va desemna cîștigătoarea etapei regionale a Spartachiadei pionierilor și școlarilor, la handbal-băieți...

Inițiativa aparține, la început, celor din Mediaș. Ei atacă continuu, organizat, cu multă forță. Sigur și curajos, Hoffman — portarul echipei din Sibiu, salvează însă goluri gata făcute. Și astfel, se scurg cinci minute de joc. Dar sibienii se regăsesc curînd. Iată-i preluînd inițiativa și atacînd viguros prin Konnert, Roth și Tonch. Acesta din urmă înscrie și primul gol. Apoi încă unul... Asistăm la un meci palpitant.

Nici pionierii din Mediaș nu se lasă. Injghebează atacuri rapide, prin surprindere... La pauză, scorul este 7-4 în favoarea sibienilor...

Posedînd o bună condiție fizică și prestînd un joc frumos, pionierii din Sibiu își măresc, după pauză, avantajul. Konnert, Tonch, Roth, Cremer și Boch — contribuie la majorarea scorului (12-4) și la calificarea echipei pentru etapa pe zonă care se va desfășura la Cluj...

...Pe terenul de fotbal, s-a desfășurat meciul final: Școala medie nr. 3 Orașul Stalin și Școala de 7 ani nr.1 Sighișoara. A fost un meci dinamic. Jucătorii din Orașul Stalin s-au dovedit superiori din punct de vedere tehnic. Au construit acțiuni frumoase, au tras la poartă mult, precis. Și au cîștigat!..

...N-am vorbit decît despre două din numeroasele partide desfășurate la Orașul Stalin. Aceasta nu înseamnă că meciurile de volei sau oină n-au fost la fel de interesante...

Am avut prilejul să cunoaștem mulți participanți la etapa regională a Spartachiadei, fruntași la învățătură. Dintre ei, Brezoianu Ana (Codlea), Tulbure Mihai (Făgăraș), — jucători de bază în echipele lor, pe trimestrul II au obținut numai medii de 10!

Sportul pionieresc are o mulțime de prieteni, asemenea celor de mai sus, în regiunea Stalin. Ei fac parte din echipele de volei, fotbal și handbal, care vor reprezenta regiunea Stalin la etapa pe zonă, unde au mari șanse de cîștig. Valoarea partidelor pe care le-am urmărit, jocul frumos oferit de micii sportivi, preocuparea atentă a tovarășilor profesori de sport — toate acestea își vor spune fără îndoială cuvîntul în obținerea victoriilor viitoare.

EMIL DOBRESCU

LA GALAȚI

Cei mai buni pionieri, din cei 4.000 care au participat la etapele anterioare ale Spartachiadei pionierilor și școlarilor, s-au întîlnit la Galați, la etapa regională. Întrecerile au dat naștere la partide interesante care s-au încheiat cu scoruri strînse. La fotbal, echipa Școlii de 7 ani nr. 3 din Brăila, după ce a învins în preliminarii echipa școlii din comuna Nămoloasa Tîrg cu 1—0, s-a calificat în finală. Jocul frumos pe care l-a desfășurat, i-a adus și în finală o victorie meritată: 1—0 cu echipa Școlii de 7 ani nr. 5 din Focșani.

Alte rezultate înregistrate în finalele pe regiune: volei băieți: *Școala medie „Unirea" din Focșani — Școala medie nr. 2 din Tecuci: 2—0;* volei fete: *Școala de 7 ani din Slobozia Conache — Școala medie din Bujoru: 2—0;* handbal băieți: *Școala de 7 ani nr. 6 din Focșani — Școala medie din Măcin: 3—2;* oină: *Școala de 7 ani din comuna Independența — Școala de 7 ani din comuna Căzașiu: 3—0;...*

Echipele clasate pe primele locuri au primit premii și diplome.

RADU BOGDAN
corespondent—Galați

...ȘI LA TG. MUREȘ

Cu puțină vreme în urmă, baza sportivă a elevilor de pe strada Mihail Kogălniceanu, a devenit neîncăpătoare pentru marele număr de școlari entuziaști, care au venit să asiste la întrecerile etapei regionale a Spartachiadei la jocuri sportive. Meciurile au fost aprig disputate, toți componenții echipelor luptînd cu însuflețire pentru victorie. Și, pînă la urmă, pe primul loc s-au clasat într-adevăr cele mai bune echipe. Iată-le: fotbal: *Școala de 7 ani nr. 4 din Sf. Gheorghe;* volei fete: *Școala de 7 ani din comuna Troița, raionul Tg. Mureș;* volei băieți: *Școala medie „Papiu Ilarian" din Tg. Mureș;* handbal fete: *Școala de 7 ani nr. 2 din Tg. Mureș;* handbal băieți: *Școala de 7 ani nr. 4 din Odorhei;* oină: *Școala de 7 ani din comuna Rușii Munți, raionul Toplița.*

IOAN PAUȘ
corespondent Tg. Mureș

Panou de onoare

Ivanciuc Rodica este președinta detașamentului de pionieri din clasa a IV-a, la Școala de 7 ani din comuna Negostina, raionul Siret, regiunea Suceava. Pe trimestrul I și II, ea a obținut numai medii de 10

Petz Theodor este în clasa a V-a la Școala de 7 ani din comuna Sagna, raionul Roman, regiunea Bacău. El este fruntaș la învățătură și totodată un foarte bun președinte de grupă.

Și Mihăilă Felicia este în clasa a IV-a la Școala de 4 ani Drujești, comuna Băcani, raionul Bîrlad, regiunea Iași. Fruntașă la învățătură, Felicia s-a evidențiat și în munca de înfrumusețare a comunei.

Nici un corigent

DRAGĂ REDACȚIE,

Vreau să-ți comunic o veste importantă. Detașamentul nostru a hotărît ca la sfîrșitul anului să nu avem nici un corigent nici un repetent. Pe primul și al doilea trimestru majoritatea pionierilor au fost promovați, au avut note bune. Au fost însă și cîțiva... codași. Acum, pe al treilea trimestru vrem să nu mai avem nici un corigent. Și pentru aceasta, pregătirile au și început. În primul rînd ne drămuim astfel timpul, încît să ne facem și lecțiile la zi și să recapitulăm pentru examene. Și aceasta nu-i prea ușor. Dar hotărîrea detașamentului trebuie îndeplinită, doar sîntem pionieri.

DUȚA ȘTEFANESCU
cl. a VII-a,
comuna Mileanca,
raionul Darabani,
regiunea Suceava

Ne pregătim pentru examene

Sînt președinte de grupă. Încă de pe acum, noi cei din grupa nr. 2 am început să ne pregătim pentru examene. Învățăm, repetăm, ne ajutăm reciproc. Pe Călin Viorel și Dragnea Alexandru, deși nu sînt pionieri, grupa noastră îi ajută. Vrem ca la sfîrșitul anului să fim cu toții promovați.

Zilele trecute am ținut și o adunare de grupă. Pentru aceasta am invitat pe Gheorghe Viorica și Mateiaș Constantin din clasa a V-a B. Ei sînt fruntași la învățătură și au de-acum experiența primelor examene — pe care le-au dat anul trecut. Ei ne-au povestit cum au fost examenele, cu greutățile și bucuriile lor.

Și la gazeta de perete au apărut cîteva articole care vorbesc despre cum ne folosim timpul sau cum recapitulăm materia învățată.

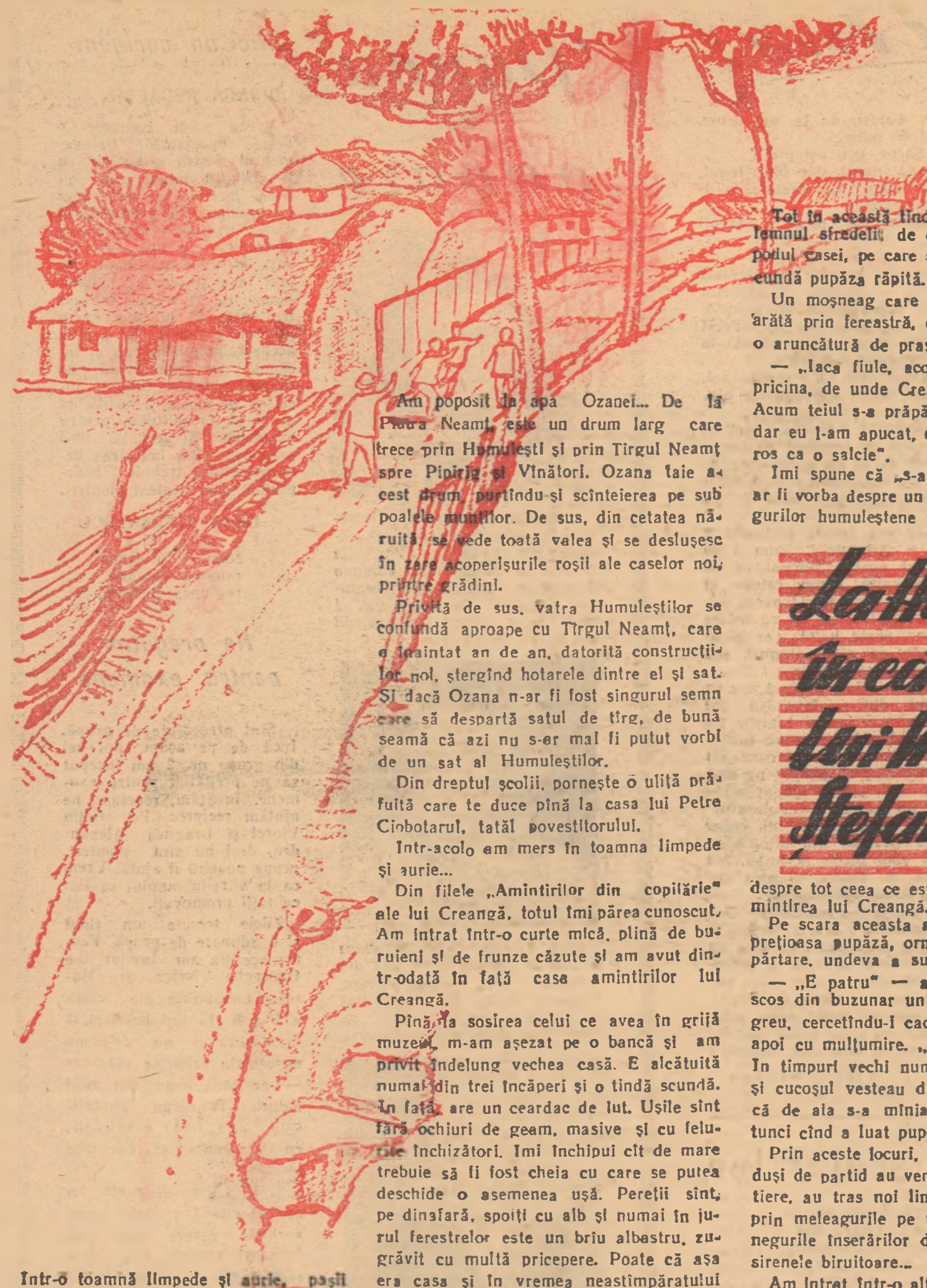
Toate acestea ne vor fi de ajutor la trecerea „hopului" cel mare — examenele.

ILIUȚA MOSCU
cl. a IV-a B
Școala de 7 ani nr. 155
București

— Mioaro zici că strîngi de-un...
Și-n pușculiță n-ai un ban!
În ea sînt numai..... vorbe goale
— Am strîns dar nu cum crezi matale
(și ridicînd libretul sus)
— Învățătoru... așa mi-a spus

La Humulești în căutarea lui Nică a lui Ștefan a Petrii

Intr-o toamnă limpede și aurie, pașii m-au purtat spre Humuleștii lui Ion Creangă. Peste creste de munți, prin păduri albastre, soarele strecura raze subtiri, risipind scînteieri prin ierburi și o adîncă pace plutea în văzduh. Cădeau din, frunzele veștede. Numai apele neliniștite ale Ozanei alunecau gureș printre maluri, reci și limpezi în prevestirile toamnei. Cetatea Neamțului își desena contururile aspre, de cremene, în depărtare...

I-a fost dat satului acestuia de la poalele mîhnitei Cetăți a Neamțului să dăruiască poporului nostru, pe cel mai mare povestitor al său, pe Ion Creangă.

Am poposit la apa Ozanei... De la Piatra Neamț, este un drum larg care trece prin Humulești și prin Tîrgul Neamț spre Pipirig și Vînători. Ozana taie acest drum, purtîndu-și scînteierea pe sub poalele munților. De sus, din cetatea năruită, se vede toată valea și se deslușesc în zare acoperișurile roșii ale caselor noi, printre grădini.

Privită de sus, vatra Humuleștilor se confundă aproape cu Tîrgul Neamț, care a înaintat an de an, datorită construcțiilor noi, ștergînd hotarele dintre el și sat. Și dacă Ozana n-ar fi fost singurul semn care să despartă satul de tîrg, de bună seamă că azi nu s-ar mai fi putut vorbi de un sat al Humuleștilor.

Din dreptul școlii, pornește o uliță prăfuită care te duce pînă la casa lui Petre Ciobotarul, tatăl povestitorului.

Intr-acolo am mers în toamna limpede și aurie...

Din filele „Amintirilor din copilărie" ale lui Creangă, totul îmi părea cunoscut. Am intrat într-o curte mică, plină de buruieni și de frunze căzute și am avut dintr-odată în față casa amintirilor lui Creangă.

Pînă la sosirea celui ce avea în grijă muzeul, m-am așezat pe o bancă și am privit îndelung vechea casă. E alcătuită numai din trei încăperi și o tindă scundă. In față, are un ceardac de lut. Ușile sînt fără ochiuri de geam, masive și cu felurite închizători. Imi închipui cît de mare trebuie să fi fost cheia cu care se putea deschide o asemenea ușă. Pereții sînt, pe dinafară, spoiți cu alb și numai în jurul ferestrelor este un brîu albastru, zugrăvit cu multă pricepere. Poate că așa era casa și în vremea neastîmpăratului Nică a lui Ștefan a Petrii. In prima cameră, sînt felurite cărți despre Creangă și vechi ediții ale operelor sale. Ceea ce mi-a atras în chip deosebit luarea aminte a fost un ceaslov găsit mai de mult în podul bisericii. Este ceaslovul pe care-l știm din „Amintiri". „Mulțumită" acestui ceaslov, Nică a primit binecuvîntarea „sfîntului Niculae făcătorul de vînătăi" după cum avea s-o spună în neperitoarele-i pagini: „Și cum află pricina, începe a ne pofti pe fiecare la Bălan și a ne mîngîia... pentru durerile cuvioaselor muște și ale cuvioșilor bondari, care din pricina noastră au pătimit".

Tot în această tindă, mai e o scară cu lemnul sfredelit de carii — scara de la podul casei, pe care s-a suit Nică să ascundă pupăza răpită.

Un moșneag care se află de față, îmi arătă prin fereastră, o livadă de meri, la o aruncătură de praștie de casă.

— „Iaca fiule, acolo a fost teiul cu pricina, de unde Creangă a luat pupăza. Acum teiul s-a prăpădit, nu se mai află, dar eu l-am apucat, era bătrîn și scorburos ca o salcie".

Imi spune că „s-a prăpădit" de parcă ar fi vorba despre un om. Oamenii meleagurilor humuleștene vorbesc cu dragoste despre tot ceea ce este în legătură cu amintirea lui Creangă.

Pe scara aceasta a suit Nică, desculț, prețioasa pupăză, ornicul satului. In depărtare, undeva a sunat o sirenă.

— „E patru" — a spus bătrînul și a scos din buzunar un ceasornic mare și greu, cercetîndu-i cadranul și zîmbind apoi cu mulțumire. „Merge după fabrică. In timpuri vechi numai pupăza sărmana și cucoșul vesteau dimineața și se vede că de aia s-a mîniat satul pe Nică, atunci cînd a luat pupăza.".

Prin aceste locuri, oamenii muncii conduși de partid au venit și au ridicat șantiere, au tras noi linii de cale ferată și prin meleagurile pe unde pluteau numai negurile înserărilor de toamnă, se aud sirenele biruitoare...

Am intrat într-o altă încăpere ceva mai mare, încăpere în care s-a născut povestitorul.

Razele soarelui de toamnă scînteiau la ferestre... Inăuntru, mirosea a mere proaspete și a busuioc uscat. O sobă mare, de lut, cu olane albe și un pat uriaș ocupau jumătate din cameră.

Iți amintești fără îndoială cititorule de Moș Chiorpec Ciobotarul, megieșul care-l necăjea atît de des pe fiul Smarandei Creangă, răbuindu-l cu dohot din cel bun. Moș Chiorpec, împreună cu calfele, stăteau în jurul unei mari buturugi și făceau mare haz de Nică. Buturuga aceea a lui Chiorpec se află azi în casa — muzeu. Vestitul Cal Bălan cu care dascălul p[…] depsea pe cei neastîmpărați este de as[…] menea acolo. Pe o grindă se află un […] paiț ruginit de vreme. La lumina lui, […] un colț al mesei, își făcea Nică temele […] nopțile lungi de iarnă. Mica flacără, […] veghiat neliniștea Smarandei, în zile[…] cînd Nică sau tatăl lui erau duși de-acas[…] La lumina acestui opaiț a citit viitor[…] scriitor, întîile slove.

Cu o jumătate de veac în urmă, i-[…] venit cuiva înțeleptul gînd de a fotogra[…] fia pe cîțiva humuleșteni, prieteni d[…] joacă și de hîrjoană ai lui Creangă. As[…] fel, avem astăzi o fotografie plină de poe[…] zie. Tovarășii de „zburdălnicii" ai l[…] Creangă sînt în această poză bătrîni c[…] bărbile albe, gîrboviți, cu fețe brăzda[…] în necazuri. Un semn îți arată pe vestit[…] Ion Mogorogea și gîndindu-te la Mogoro[…] gea cel din „Amintiri" nu-ți poți în ni[…] un chip imagina că moșneagul acesta […] zburdat odată cu Nică și că împreună a[…] ușurat de roade livezile humuleștene.

„Nu știu alții cum sînt — spune Crean[…] gă — dar eu, cînd mă gîndesc la locu[…] nașterii mele, la casa părintească din Hu[…] mulești, la stîlpul hornului unde leg[…] mama o sfoară cu motocei la capăt, d[…] crăpau mîțele jucîndu-se cu ei, la pr[…] chiciul vetrei cel humuit, d[…] care mă țineam cînd începu[…] sem a merge copăcel, l[…] cuptorul pe care mă ascun[…] deam, cînd ne jucam, no[…] băieții de-a mijoarca și l[…] alte jocuri și jucării plin[…] de farmecul copilăresc, parc[…] îmi saltă și acum inima d[…] bucurie".

Lîngă școală, pe locu[…] unde a fost în vremea copi[…] lăriei lui Creangă, șura î[…] care învățau buchiile copii[…] satului, este azi un cimi[…] tir. Aici doarme Smarand[…] Creangă și aici sînt er[…] amintirilor. Unele morm[…] te s-au uitat cu totul. Ierbur[…] sălbatice le-au cotropit, in[…] scripțiile s-au șters... Aici, sub ramuril[…] nucilor bătrîni odihnesc poate, Moș Chiorpec Ciobotarul, Mătușa Măriuca, Ion Mogorogea sau Smărăndița...

Slova de aur a lui Creangă a făcut nemuritoare, aceste scumpe umbre și poporul nostru poartă o nețărmurită dragoste pentru operele celui care a îmbogățit literatura noastră în pagini neuitate.

La numai cîțiva pași, s-a înălțat în anii din urmă, o școală mare, cu etaj, cu laboratoare și clase luminoase. Calul Bălan a rămas aici o amintire, un pretext de haz... Setea de carte îi adună în bănci pe copiii satului, care vor să-nvețe, să-și împlinească visurile, visuri în calea cărora nu poate sta nimeni.

Am mers pe ulițele pe care, la un an nou, Ion Creangă s-a dus la urat înarmat cu un vătrai, o coasă ruptă, un cîrcei de tînjală și o bășică de porc umplută cu boabe de porumb.

Am mers poate pe ulița unde era casa Smărănditei, „zgîtia de fată" tovarășa de joacă a lui Creangă. Cu zeci de ani în urmă, un călător întristat, cu ochii albaștri și limpezi, pe nume Mihail Sadoveanu, a trecut prin sat și a căutat-o pe Smărăndița. I s-a înfățișat o femee bătrînă, urîțită de trecerea vremii, care cu toată strădania, nu și-a mai amintit să-l fi cunoscut pe Nică a lui Ștefan a Petrii Ciobotarul.

In înserarea acelei zile de toamnă, am privit un asfințit de soare cum rar se poate vedea, pe malul Ozanei, rîu de legendă, rîu de amintiri...

GHEORGHE TOMOZEI

Concurs de șah • Concurs de șah • Concurs de șah

Așa cum am mai anunțat, Palatul pionierilor din București în colaborare cu gazeta noastră a inițiat, în cinstea zilei de 1 Iunie, un concurs de șah la care poate participa orice pionier și școlar amator de șah.

Concursul se desfășoară în trei serii. Problemele primei serii — trei la număr — au fost publicate în numărul trecut. Iată controlul poziției la problemele din prima serie:

PROBLEMA nr. 1. *Alb: R e1, D e6, Pp. a4, e7 (patru piese)* Negru: *R e8, Pp. a5, (două piese). Albul joacă și dă mat în două mutări*

PROBLEMA nr. 2. Alb: *R d8, D c4, T h5, Pp. e3, g4 (cinci piese)* Negru: *R d6, C a6, Pp b7 e6, e4, g7 (șase piese) Albul joacă și dă mat în două mutări.*

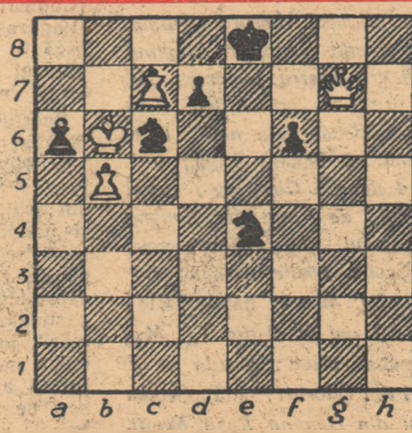
PROBLEMA nr. 3. Alb: *R h2, D b8, C g4 (trei piese)* Negru: *R f1, Pp. e3, e2 (trei piese). Albul joacă și dă mat în două mutări.*

In acest număr, publicăm problemele celei de a doua serii a concursului. Iată-le:

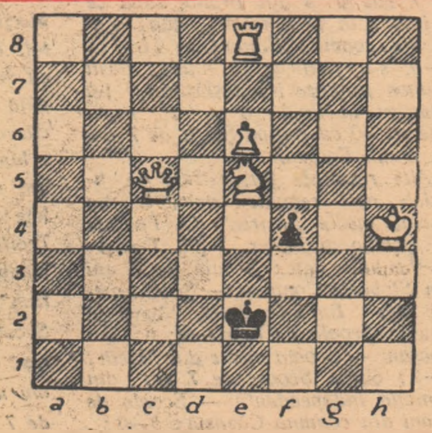
PROBLEMA nr. 4. Alb: *R b6, D g7, N c7, N b5 (patru piese)* Negru: *R e8, C c6, Ce4, N a6, Pp. d7, f6 (șase piese). Albul joacă și dă mat în două mutări*

PROBLEMA nr. 5 Alb: *R h4, D c5, T e8, N e6 C e5 (cinci piese).* Negru: *Re2, Pp. f4, (două piese). Albul joacă și dă mat în două mutări.*

Reamintim participanților că dezlegările trebuie trimise pe adresa: Palatul pionierilor din București, str Dr. Marinescu nr. 2, raionul V. I. Lenin, București — pînă la data de 1 Iunie a c.

Problema nr. 4

Problema nr. 5

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel 17 60 10 17 61 00 Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".